

Sygn. akt III KK 74/22

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 listopada 2022 r.

w sprawie **Z. Z.**,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońców skazanego Z. Z. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II AKa 16/20, w której podniesiono szereg zarzutów obrazy prawa procesowego, w tym art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. oraz sformułowano wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec tego skazanego. Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2022 r., sygn. akt III KK 74/22, wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku nie został uwzględniony. W dniu 19 października 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek o wstrzymanie wykonania wobec skazanego wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kolejny wniosek obrońcy skazanego Z. Z. o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia nie jest również zasadny.

Przede wszystkim należy podkreślić, że argumenty podniesione przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 marca 2022 r. nadal pozostają aktualne.

Wskazać jedynie należy, że faktycznie w dniu 2 czerwca 2022 r. została podjęta uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, sygn. I KZP 2/22, jednakże analiza akt sprawy, szczególnie argumentów podniesionych w kasacji, dokonana w kontekście jej treści, nie pozwala na obecnym etapie postępowania jednoznacznie stwierdzić, że w sprawie doszło do uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Odnosząc się natomiast do argumentów wskazujących, zdaniem obrońcy, na występowanie w sprawie drugiej przesłanki z art. 532 § 1 k.p.k. powodującej konieczność wstrzymania wykonania orzeczenia, gdyż osadzenie skazanego spowoduje poważne i nieodwracalne skutki dla niego i jego rodziny, należy stwierdzić, że nie mogły one zostać także uwzględnione. Obrońca przedstawił szereg dokumentów, które wskazują na poważną chorobę jego żony i konieczność opieki nad nią przez inną osobę. Stan zdrowia P. Z. winien zostać jednak uwzględniony przy rozpoznawaniu przez Sąd wniosku skazanego o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, nie może natomiast mieć wpływu na zasadność wniosku złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Jak wynika z akt sprawy, wniosek o odroczenie wykonania kary nie został jeszcze prawomocnie rozpoznany.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[as]